

1. Pilkkiretki
2. Parantajan veisu
3. Yksi laulu
4. Kaipaus
5. Laululintu lentää metsän pimeyteen
6. Ruskapäivä
7. Varis katulampun alla
8. Pohjoisen noita-akka
9. Kotiinpaluu
10. Erämaan lumous
11. Musta maa
12. Ilmestys

Säbeet tästä maasta

Pohjoisen noita-akka

Jos joskus päädyt pohjoiseen, niin muista neuvo tää:
on siellä julma noita-akka pohjoisen
Häntä koskaan älä povaamaan pyydä
Kaikki jotka niin tehneet on ovat löytäneet edestään turmion kohtalon
Kerran rouva tuli apteekista ostamaan unilääkettä
Noita taikoi apteekkarin laittamaan pulloon rotanmyrkyä
Siitä kyllä koko kylä kuuli ja alkoi noita-akan vaino
Mioksi oot niin vihamielinen ihminen, koko kylän laitat sekaisin
Ja karkotat pois kaikki asukkaat, kun manaat ihmisiä taioillas
Ulkonakaan ei voi liikkua, koska täytyy olla aina varuillaan
Vaara vaania kun voi mutkan takana, julma pohjoisen noita-akka
Koko kylä noidan kohtaamista karttoi
Lapset parkuivat kuorossa, kun näkivät hahmon tulevan vastaan raitilla
Kukaan ei noidasta tarkemmin tiennyt, mistä oli kylälle ilmestynyt
Vanhemmat kertoivat kuulleensa tarinoita jo lapsena
Joskus noitaa pidettiin tavallisena kylähulluna
kunnes hänen huomattiin hallitsevan pimeyden voimia
Siitä alkoi suuri viha nousta, vainotto haluttiin kylästä karkoittaa

Julma Pohjoisen noita-akka!

Tuotanto: © & © Multibase Oy/ Jyri Lehtonen (2007)

Kaikki oikeudet pidätetään.

Musiikki ja teksti Pasi Jouhki,
päitsi raidat 3. ja 11. Kumpulainen - Jouhki ja
raitia 9. Kumpulainen - Sirkkiä

ISRC-FI-MBA-07-00001-00012

Tuottaja, äänitys ja miksaus: Tero Rikkonen
Masterointi: Virtalähde Analog Audio/ Jaakko Viitalähde
Visuaalinen suunnittelu ja kuvaus: Aleksi Jantunen

www.maisema.org

MBA006

 MULTIBASE OY

Ilmestys

Siellä missä kaikki he kokoontuvat
Siltöjen alla yhdessä istuvat
Nuotio läpi yön loimuaa
He kertoivat tiestä salaisesta
Löysin tien taivaaseen vieneen
Katsoin kulttia pysähtyen viereen
Se osoitti ylös, rinteeseen
Siinä luki: Jumala odottaa sinua
Älä mene vielä, odota myöhempään
Aamuyöllä paremmin perille löydät
Kuuntele kuinka häitä soiittaa
Istu alas kunnes aurinko säteensä nostaa

Yksi laulu

Yksi laulu on mulla matkassani
se on kulkenut mukani aina
Sitä lauloin jo lapsena istuessani
hiekkalaatikon laidalla
Niin monta kertaa kuullut olen sanottavan
että toiveen kun toiseen kiinnittää
Liian usein kokee pettymyksen karkean
luottaako enää paitsi omaan sisimpään
Vuodet haihtuvat, toiveet vaihtuvat,
kaikki muuttuu,
mutta jäljellä on yhä yksi laulu
Katselen lasta itkevää
se vieläkin itkee joskus myös sisälläni
Vaikka useimmiten laittaa suunsa mutruun
ja vetää kyyneleen takaisin
Jokainen kai sitä väkisinkin kouliintuu
ja osan toiveistaan joutuu pois heittäämään
Yhdestä luopuu ja toisen ottaa tilalle
pettymyksiä vanhoja ei enää nää

Pasi Jouhki: laulu ja kitara
Olli Virkkala: basso
Pyy Peltomäki: rummut
Risto Kumpulainen: piano ja urut

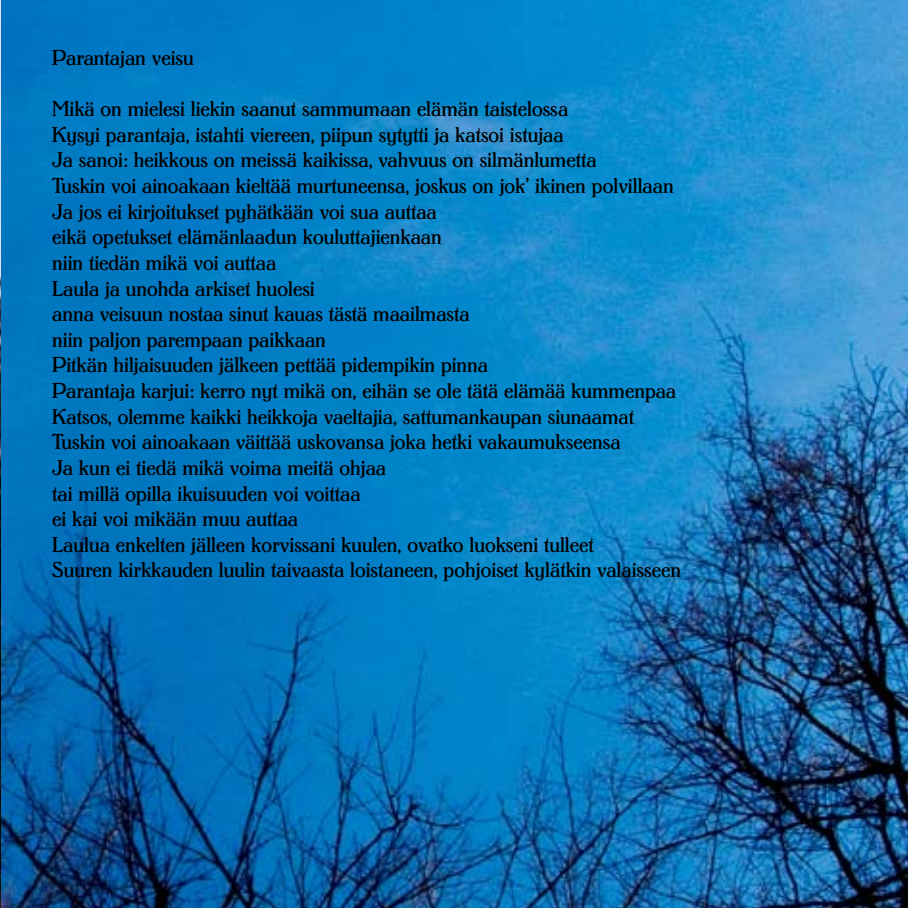
Erämaan lumous

Tie on pitkä, kivinen, kapea
eikä sitä ole nyt kävellyt kukaan
Se on luonnon jälleen takaisin valtaama
Puut heijastuvat vesilätäkön pintaan
tuuli lehtii kuljettelee
Taivas on tumma, pilvet sadetta enteilee
Miksi on aina kiireinen ihminen
Miksi ei ymmärrä luontoon tulla
Aina on liian monta rautaa tulella
ja samalla tulella oma, ainokainen mieli
Tien vierellä on erakon kämppä
Voi kuvitella valon loistavan
ja savun hennon tupruavan pienestä piipusta
Kauan sitten on jo erakko mennyt
ja talo silloin tyhjäksi jäi
Vain yksi maljakko unohtunut on ikkunalaudalle
Nyt on talossa uusi erakko
yksinäinen tarkkailija hämartyvän illan
Seitsemän vuotta vanha musta kissa ainoana seurana
Niin siinä käy kun lähtee erämaahan
niin helposti sille tielleen jää
Erämaan lumous ajatukset kirkkaaksi selvittää

Musta maa

Vaaleaa valoa näkyy jossain kaukana
Leijailen kohti ääretöntä kauneutta
Niin ne ovat kertoneet jotka siellä käyneet on
Jotain ovat kokeneet mitä unohtaa ei voi
Voiko siellä puhua kaatuneille sieluille
Mikä on se kieli jota kuulee meistä jokainen
Voiko vielä sanoa sen mikä sanomatta jäi
Vai unohtuuko kaikki katsomatta taaksepäin
Voiko nähdä vielä vanhat ystävät
näkiivätkö meidän heitä itkevän
Vai loppuuko kaikki silloin kun ruumis katoaa
ja häviääkö henki ilmaan kuin tuhka tuulessa
Filminauha vilisee halki aikakausien
Lapsuudesta saakka tapahtumat kerraten
Niin ne ovat kertoneet jotka sen nähneet on
Jotain ovat kokeneet mitä unohtaa ei voi

Parantajan veisu

Mikä on mielesi liekin saanut sammumaan elämän taistelossa
Kysyi parantaja, istahti viereen, piipun sytytti ja katsoi istujaa
Ja sanoi: heikkous on meissä kaikissa, vahvuus on silmänlumetta
Tuskin voi ainoakaan kieltää murtuneensa, joskus on jok' ikinen polvillaan
Ja jos ei kirjoitukset pyhätkään voi sua auttaa
eikä opetukset elämänlaadun kouluttajienkaan
niin tiedän mikä voi auttaa
Laula ja unohda arkiset huolesi
anna veisuun nostaa sinut kauas tästä maailmasta
niin paljon parempaan paikkaan
Pitkän hiljaisuuden jälkeen pettää pidempikin pinna
Parantaja karjui: kerro nyt mikä on, eihän se ole tätä elämää kummenpaa
Katsos, olemme kaikki heikkoja vaeltajia, sattumankaupan siunaamat
Tuskin voi ainoakaan väittää uskovansa joka hetki vakaumukseensa
Ja kun ei tiedä mikä voima meitä ohjaa
tai millä opilla ikuisuuden voi voittaa
ei kai voi mikään muu auttaa
Laulua enkelten jälleen korvissani kuulen, ovatko luokseni tulleet
Suuren kirkkauden luulin taivaasta loistaneen, pohjoiset kylätkin valaisseen

Varis katulampun alla

Katulampun alla varis nokkii roskakasaa
joka tippui roskapöntöstä
jonka pohja potkittiin hajalle
Niin myös rikottiin pullo kadulle, tietenkin vain tyhjät
Täydet otettiin mukaan kassiin
ja kassin kanssa menttiin ravintolaan
Ja kun alkoi juoma vähentyä pöydällä
niin otettiin omat pullo kassista ja kaadettiin pöydän alla tuoppeihin
Jonkin aikaa oli kivaa kunnes joku huomasi
ettei kai tässä maailmassa sentään tuopit täyty itseksseen
Sitten heitettiin ulos koko tämä suuri komppania
Samalle kadulle johon aikaisemmin hajotettiin pullo
Joku keksi sitten lähteä kotiin päin
monet halusivat lähteä jatkamaan
Päätettiin mennä sinne puiston suojaan niitä veisuja laulamaan
Niitä samoja joita lauletaan aina kun ollaan yhdessä koolla
Ja tehdään aina yhtä älyttömiä mielijohteita
Niin kuin ollaan tehty, jälleen kerran, tänäkin iltana
Joskus vain miettii että milloin hyppäs väärän junan kyytiin
Onkohan se jo vienyt toivottoman kauas
Voikohan täältä päästä vielä jotenkin takas
eihän näin kai voi jatkuakaan

Kotiinpaluu

On tämä paikka kotini
sen tunnen vaikka en muista
Talojen seinät niin kuluneet
monet tarinat nähneet
Tunnelma täällä lämmin
tuttuja kasvoja etsin
Muutaman joukosta tunnistan
ne mieleeni valoa kantaa
Koti siellä missä sydän
tekee sijaa itselleen
Tänne kuulun, täällä tahdon
elää vuodet edelleen
Itseni kylmästä löysin
tyhjästä, harmaasta huoneesta
Sinne ei muistoja kannaa
siellä niin mieleni hauras

Laululintu lentää metsän pimeyteen

Laululintu lentää metsän pimeyteen
voit kuulla sen äänen mutta mitään ei näy
Hirvi metsän keskeltä astelee
sarvelaan pieni laululintunen
Lintu sarven päältä maailmaa katselee
Hirvi on hiljaa, ei ajattele mitään
Joskus hieman toiseen paikkaan kävelevät
ja katsovat jälleen metsän pimeyteen
Lennä lintu, lennä kauas, lennä sinne minne haluat
Laula laulu matkallasi, pysähdy taas jossain oksalla
ja uusi koti sinne rakenna
Laululintu lähti kirkonkylälle
metsään jäi hirvi katselemaan, yksin
Lintu alkoi pesäänsä rakentaa
mutta tuuli oli kova ja puhalsi sen alas
Vielä yhden kerran halusi yrittää
kellotornin suojaan, sinne tuulikaan ei pääse
Kunnes koitti ensimmäinen sunnuntai
lintu lensi karkuun kun kellot alkoi soida
Laululintu päätti mennä pohjoiseen
haistelemaan raikkautta tunturi-ilman
Rauhallista kotipaikkaa etsiskelemään
asettuikin asumaan tunturin viereen
Löytyihän sieltä uusi ystäväkin
poro oli hiljaa ja katsoi taivaan sineen
Lintu lennähti istumaan sarvelle
möllöttivät siinä sanomatta mitään

ruskapäivä

muuttolinnut lentää maihin kaukaisiin
karkuun pakkasia pohjoisen
on ensimmäinen syksyn ruskapäivä
kaunis päivä
vaikka kesä kuoliin

vanha herra vetää jo veneensä rannalle
ja heittää sikarinsa viimoihin.
sama seinti on aina syksyn lehdissä
tuntuu kuin kuolema
hiipisi hiljaa kuristamaan

ja surheellinen on
menty miehen vierellä
se katsoo häntä hiljaa
ja huokaa suruiseaan

nyt syttyy moneen tupaan jo syksyn kynttilät
ja villapaite päälle puetaan
on ensimmäinen syksyn ruskapäivä
kaunis päivä
vaikka kesä kuoliin

KE
TETTU

pilkkiretki
järven pinta on jäässä peitossa
vintin korkeuksiin kiipeä
etsäkelehdissä vihreää pilkkireppua
järven rantaan hiljaa kuljen
lumisia krusia katsellen
näen vanhan puisen soutuveneen
on hämäräinen taivas
lehteettömät puut
kylmä roudan henki
sydäntäiven ään
jossain istuu ja hetken huokaa
ilmaa raikasta hengittelen
kas jänis leikkii kalliokella
kairaan avannon paksuun jääseen
talvi ollu on kylmä niin
saa nähdä onko onkionnea

SAVON PÖYTÄ KOKKIKESKUS (Kortti)
Siltakatu 11, 50100 SAVO
ALUEPÖYTÄ, 010421040

kaipaus

kuin ikuisuus olisi edessä
kun meri valtava
on esteenä välissä
niin voimakas on tää tunne
kaipaus
ja niin kaukana on
jälleennäkemisen ihanuus

päivät oli kauniita
silloin kun käveltiin katuja
lumen peittämän kaupungin

joskus laivat lähtivät niin kauas lähtivät
rannoille ne jättivät kaipauksen täyttämät
rakkaat jotka koskaan kysyneet
ei juoksemaan kaipausta pakoon

nämä kukat kädesiä tahtoisin
nähdä sinun seisovan
ja katsovan ulappaa
jossa laivaa ei enää näy
kaunas se jo on

ja vielä satamasta ohtinyt
silloin satamakin kateon
liikkumatta taaksepihin

pitkät ajat kärsivät
toisistaan ne näkivät
unia ja näkyjä kaipauksen täyttämää
eikä kukaan koskaan kertonut
kuinka kauan kestä
kunnes toinen palaa